

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16C/150/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814210527
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814210527.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Jarmilou Schromovou v právnej veci navrhovateľa: UK Profit, s.r.o., IČO 35 937 815 so sídlom Hornočermánska 797/59, Nitra, zast. JUDr. Ivanou Zmekovou, advokátkou so sídlom Zámocká 18, Bratislava, IČO 42 254 396 proti odporcovi: C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. V. XX, G., o zaplatenie 422,14 eur s prísl., takto

rozhodol:

Návrh zamieťa.

Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Pôvodný navrhovateľ spoločnosť DPS financial consulting, s.r.o. so sídlom v Trnave sa podaným návrhom doručeným súdu 12.6.2014 domáhal voči odporcovi zaplatenie 422,14 eur s úrokom z omeškania vo výške 82,51 eur a s úrokom z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 422,14 eur od 28.9.2013 do zaplatenia s odôvodnením, že pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrel s odporcom zmluvu o kreditnej karte, predmetom ktorej bolo vydanie elektronickej karty s úverovým rámcom 10.000,- Sk zo dňa 12.9.2008. Odporca využil možnosť čerpať úverový rámec, podmienky pre splácanie dlhu nedodrжал a dostal sa so splácaním dlhu do omeškania. Keďže odporca nedodrжал platobnú disciplínu, na ktorú sa zaviazal, veriteľ v súlade s ustanovením bodu 10.3 písm. b/ a f/ Obch. podmienok pre kreditné karty odstúpil od zmluvy, a to s účinnosťou k 31.12.2010. Pôvodný veriteľ uvedenú pohľadávku postúpil zmluvou z 27.9.2013 na spoločnosť DPS financial consulting, s.r.o. so sídlom v Trnave, ktorý zmluvou o postúpení pohľadávok č. 2/2014 z 8.9.2014 uvedenú pohľadávku postúpil na navrhovateľa. Preto s poukazom na uvedené navrhol podanému návrhu vyhovieť ako i priznať náhradu trov konania z titulu súdneho poplatku 25,- eur a z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 91,- eur.

V priebehu konania pôvodný navrhovateľ spoločnosť DPS financial consulting, s.r.o. navrhol podaním z 17.6.2015, aby súd v zmysle § 92 ods. 2,3 O.s.p. pripustil, aby do konania na strane navrhovateľa namiesto doterajšieho účastníka vstúpil nový účastník, a to UK Profit, s.r.o. z dôvodu uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2/2014 z 8.9.2014. Tunajší súd uznesením 16C 150/205-64 z 3.7.2015 pripustil, aby na miesto pôvodného navrhovateľa vstúpil nový účastník, a to UK Profit, s.r.o.

Navrhovateľ sa prostredníctvom zástupkyne z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil v podaní z 27.10.2015, odporca sa napriek riadne doručenému predvolaniu k návrhu nevyjadril, na stanovený termín pojednávania sa bez ospravedlnenia nedostavil, preto súd vec prejednal v neprítomnosti účastníkov podľa § 101 ods. 2 O.s.p. .

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to zmluvou o kreditnej karte z 12.9.2008, odstúpením od zmluvy o kreditnej karte z 15.12.2010, zmluvou o postúpení pohľadávok z 27.9.2013, zmluvou o postúpení pohľadávok z 8.9.2014, prílohami k zmluvám o postúpení, oznámeniami o postúpení pohľadávky z 11.10.2013 a z 25.9.2014, výpisom z účtu odporcu z č.l. 49-52 spisu, prehľadom transakcií z č.l. 53-56 spisu, obchodnými podmienkami pre kreditné karty z č.l. 57-59 spisu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Dňa 12.9.2008 uzavrel pôvodný veriteľ, a to Slovenská sporiteľňa, a.s. s odporcom zmluvu o kreditnej karte s celkovým úverovým rámcem 10.000,- Sk, t.j. 331,94 eur.

Z listu z 15.12.2010 od Slovenskej sporiteľne, a.s. adresovaného odporcovi súd zistil, že v uvedenom liste pôvodný veriteľ odstúpil od zmluvy o kreditnej karte, a to s účinnosťou k 31.12.2010, v zmysle bodu 10.3 písm. b/ a f/ Obch. podmienok pre kreditné karty. Zároveň bol odporca vyzvaný na úhradu pohľadávky k 30.11.2010 v sume 427,59 eur.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE z 27.9.2013 pôvodný veriteľ uvedenú pohľadávku postúpil na spoločnosť DPS financial consulting, s.r.o. so sídlom v Trnave, ktorá spoločnosť zmluvou o postúpení pohľadávok č. 2/2014 z 8.9.2014 postúpila uvedenú pohľadávku na navrhovateľa, čo mal súd preukázané i z príloh k uvedeným zmluvám.

Z listu z 11.10.2013 mal súd preukázané, že Slovenská sporiteľňa a.s. oznámila odporcovi postúpenie predmetnej pohľadávky na spoločnosť DPS financial consulting, s.r.o.. Z listu z 25.9.2014 mal súd preukázané, že v uvedenom liste spoločnosť DPS financial consulting, s.r.o. oznámila postúpenie pohľadávky na navrhovateľa, teda spoločnosť UK Profit, s.r.o. .

Z výpisu z účtu Slovenskej sporiteľne, a.s. č. 0373349547 mal súd preukázané, že zostatok na uvedenom účte k 1.1.2009 bol vo výške mínus 325,81 eur, ku dňu 16.9.2011 celkovo pohľadávka predstavovala sumu 422,14 eur.

Podľa § 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom do 31.12.2008, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 107 Občianskeho zákonníka ods. 1/, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.(2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Z výsledkov vykonaného dokazovania nesporne vyplýva, že na základe vyššie uvedenej zmluvy o kreditnej karte odporca vyčerpal z úverového rámca poskytnutého pôvodným veriteľom finančné prostriedky, na základe čoho dlh k 1.1.2009 predstavoval mínus 325,81 eur, k 16.9.2011 dlh predstavoval 422,14 eur, čo mal súd preukázané z výpisu z uvedeného úverového účtu č.l. 50-52 spisu. I keď pôvodný veriteľ uvedenú zmluvu uzavrel v zmysle § 269 ods. 2 Obch. zákonníka v zmysle ustanovení Obch. zákonníka, vzhľadom na to, že táto zmluva je svojím charakterom zároveň aj spotrebiteľskou zmluvou, je na záväzky zo spotrebiteľskej zmluvy potrebné použiť ustanovenia Obč. zákonníka a tým i ustanovenia o premlčaní, spravuje sa premlčanie takéhoto dlhu občianskym právom.

Ďalej je potrebné uviesť, že vzhľadom k tomu, že zákonom č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služby na základe zmluvy uzavretej na diaľku bol v článku VIII tohto zákona, novelizovaný zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a pod bodom 12 bolo prijaté znenie ustanovenia § 5b tohto zákona, v zmysle ktorého orgán rozhodujúci o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával, ktoré znenie uvedeného ustanovenia nadobudlo účinnosť v zmysle článku XIV dňa 1.5.2014 a v zmysle ktorého súd potom premlčanie musí skúmať v spotrebiteľských veciach s účinnosťou od 1.5.2014 ex offa, t.j. z úradnej povinnosti, súd sa v danom prípade zaoberal otázkou, či navrhovateľom uplatnený nárok na zaplatenie je premlčaný resp. nie.

Z vykonaného dokazovania vo veci jednoznačne vyplýva, že listom zo dňa 15.12.2010 pôvodný veriteľ odstúpil od Zmluvy o kreditnej karte, v súlade s ustanovením bodu 10.3. písm. b/ a f/ Obchodných

podmienok z dôvodu porušenia povinností riadneho a včasného splácania zo strany odporcu. Zároveň vyzval odporcu k zaplateniu aktuálneho dlhu vo výške 427,59 eur.

Na základe vykonaného dokazovania a v zmysle § 5 zákona č. 258/2001 Z. z. a § 48 ods. 1 a 2, § 54 ods. 1 a § 457 Občianskeho zákonníka dospel súd k záveru, že ak navrhovateľ dňa 15.12.2010 s účinnosťou ku dňu 31.12.2010 odstúpil od predmetnej zmluvy o kreditnej karte, doručením uvedeného odstúpenia odporcovi došlo k jej zrušeniu od začiatku a účastníci predmetnej zmluvy sú povinní v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka vrátiť si všetko, čo podľa nej dostali. V zmysle § 54 ods. 1, § 48 a § 457 OZ je nutné konštatovať, že zmluva sa zrušuje s účinkami od začiatku ex tunc (§ 48 ods. 2) a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezdôvodné obohatenie, náhrada škody), účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade vzniká právo pôvodného veriteľa a v danom prípade navrhovateľa domáhať sa od odporcu vrátenia prijatého plnenia, a teda vydania bezdôvodného obohatenia. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, v danom prípade bodu 10.3. Obchodných podmienok, ktoré na rozdiel od ustanovenia Občianskeho zákonníka zaväzujú spotrebiteľa na povinnosť splatiť všetky nesplatené pohľadávky do odstúpenia, sú plnenia nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, ktoré evidentne zhoršujú jeho postavenie. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa o vrátenie plnenia úrokov napriek ich zrušeniu popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc, postavenie spotrebiteľa zhoršuje, inými slovami povedané dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmluvy dohodnutej medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy Občianskeho zákonníka. Nemožno tiež prehliadnuť, že pôvodný veriteľ ako dodávateľ, ktorý naformuloval zmluvu a dobrovoľne sa rozhodol využiť ustanovenia zmluvy o odstúpení, aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia. Ustanovenie článku 10 bod 10.3 obchodných podmienok, podľa ktorého má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek odstúpeniu od zmluvy je upravené pre odporcu nevýhodnejšie oproti úprave v § 48 v spojení s § 457 Občianskeho zákonníka. Za daného stavu majú teda prednosť ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v rámci spotrebiteľského práva (tento názor vyplýva napr. z rozhodnutia KS v Trenčíne č.k. 17Co/50/2012). Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je v súlade s právom Európskej únie, ktoré umožňuje členským štátom prijať na ochranu spotrebiteľa aj prísnejšie ustanovenia, než aké odporúča Smernica rady 93/13/PHS. Súdom prináleží súdna kontrola zmluvných podmienok a dokonca aj abstraktná kontrola zmlúv (§ 153 ods. 3, 4 Občianskeho súdneho poriadku) s cieľom vylúčiť zo života bežných ľudí neprimerané podmienky, ktoré zhoršujú kvalitu života.

Vzhľadom na uvedené majú v prejednávanej veci prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy spotrebiteľského práva, vrátane ustanovení §§ 52 až 54 Občianskeho zákonníka. O tom, že ide o spotrebiteľskú zmluvu neboli žiadne pochybnosti a v konečnom dôsledku tomu zodpovedá aj definícia spotrebiteľskej zmluvy, za ktorú sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Súd taktiež poukazuje na ustanovenie § 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré ustanovenie presne odkazuje v súvislosti s odstúpením zmluvy nie na Obchodný zákonník, ale na § 48 Občianskeho zákonníka.

V danom prípade, keďže listom z 15.12.2010 pôvodný veriteľ odstúpil od zmluvy s účinnosťou ku dňu 31.12.2010, a keďže sa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčuje v dvojročnej premlčacej lehote v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka v platnom znení, a keďže žaloba bola doručená súdu až 12.6.2014, dospel súd k záveru, že uplatnený nárok navrhovateľa je v celom rozsahu premlčaný.

Čo sa týka uplatnených úrokov z omeškania, počnúc januárom 2011 si potom navrhovateľ mohol vo vzťahu k odporcovi uplatniť na súde i úroky z omeškania z celkovej dlžnej sumy, a keďže i v prípade úrokov z omeškania platí trojročná premlčacia lehota, a to v zmysle § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nárok navrhovateľa i na zaplatenie úrokov z omeškania je v celom rozsahu premlčaný, preto súd i v tejto časti podaný návrh zamietol.

O trovách konania účastníkov rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a účastníkovi, ktorý si uplatnil náhradu trov konania v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p., t.j. navrhovateľovi, náhradu trov konania v celom rozsahu nepriznal, keďže bol v konaní v celom rozsahu neúspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.